

[Arbejdsministeren.]

Spørgsmålet om førtidspension efter det af socialistisk folkeparti stillede forslag vedrører såvel dem, der er gledet varigt ud af arbejdsmarkedet, som dem, der stadig er arbejdssøgende og eventuelt deltager i en eller anden form for uddannelse. Førtidspensionen skal i alle disse tilfælde efter forslaget ligge på arbejdsløshedsunderstøttelsens niveau, der som bekendt er væsentlig højere end folkepensionen, herunder væsentlig højere end den til folkepensionen knyttede førtidspensionsordning.

Jeg tror, at for dem, hvis udglidning af arbejdsmarkedet endeligt er konstateret, må en eventuel førtidspensionering afledes af folkepensionen, således som tilfældet er i øjeblikket, og således som også det socialdemokratiske forslag, der er til behandling samtidig med socialistisk folkepartis forslag, jo forudsætter.

Ser vi dernæst på de persongrupper, for hvem genplacering på arbejdsmarkedet volder særlige problemer, men hvor en endelig udglidning af arbejdsmarkedet ikke kan siges at være konstateret, kan denne gruppe jo deles i to, nemlig dels dem, der er arbejdsløshedsforsikrede, dels dem, der ikke er det. De arbejdsløshedsforsikrede opnår allerede i øjeblikket stort set de ydelser, som forslaget til folketingsbeslutning fra socialistisk folkeparti går ud på at tilvejebringe, og jeg kan altså herom henvise til bestemmelserne i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring.

Alvorligere problemer foreligger for dem, der enten ikke har kunnet eller ikke har villet søge nydende medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Denne gruppe omfatter jo mange persongrupper, herunder bl. a. tidligere selvstændige landmænd, håndværkere, detailhandlere og flere grupper, som står over for at måtte foretage et mere afgørende erhvervsskifte. Det er nok muligt, at problemet — altså dette med at skulle foretage et mere afgørende erhvervsskifte — særlig hyppigt kommer til at foreligge for personer, der er noget oppe i årene, men i princippet kan spørgsmålet foreligge for personer i alle aldersklasser, og der er således tale om et videregående problem.

Det spørgsmål, der således foreligger for dem, der på grund af strukturudviklingen forlader hidtidigt erhvervsområde, har jo

med rette tildraget sig stærkt stigende opmærksomhed i den senere tid. Forskellige sider af spørgsmålet berører landbokommis-sionens og socialreformkommissionens arbejdsområder. For nylig har landboforeningerne og husmandsforeningerne rettet henvendelse til arbejdsministeriet om en drøftelse af visse sider af problemet. Vi er i regeringen i høj grad opmærksom på, de ikke blot for den enkelte, men også for samfundet alvorlige, og jeg må tilføje tillige komplicerede problemer, der her foreligger, og overvejer, hvorledes den videre undersøgelse og behandling af dem mest hensigtsmæssigt kan ske.

Sammenfattende kan jeg da om det af socialistisk folkeparti stillede forslag til folketingsbeslutning sige følgende:

Forslaget berører et vigtigt samfundsproblem. Visse sider af dette problem, herunder en intensiveret arbejdsformidlings- og omskolingsvirksomhed for ældre arbejdssøgende, vil kunne varetages inden for rammerne af den under udbygning værende offentlige arbejdsformidlings- og omskolingsvirksomhed. Hvad angår førtidspensioneringen m. v., er jeg tilbøjelig til at mene, at behandlingen af dette problem nok mere hensigtsmæssigt kunne ske på et andet grundlag end det her foreliggende forslag til folketingsbeslutning, og det spørgsmål, det her drejer sig om, er jo da, som det vil fremgå af, hvad jeg har sagt, også på forskellig måde genstand for regeringens overvejelser.

Valbak: Det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning om en pensionsreform er en udmøntning af udtalelsen fra socialdemokratiets årsmøde i september, den, der hedder: Vi skal have en pensionsreform. I farten finder jeg kun den forskel, at i septemberudtalelsen foreslås pensionerne lønudviklingsreguleret fra april 1969, i det foreliggende forslag allerede fra april 1968. Jeg formoder, at ændringen har sin årsag i, at årsmødeudtalelsen på dette punkt er uden indhold. Efter sædvanlig praksis finder der jo under alle omstændigheder lønregulering sted efter vedtagelsen af nye overenskomster, altså også i foråret 1969.

Udtalelsens og forslagens indhold ser for mig i øvrigt ud til at indeholde omtrent de ingredienser, som indgik i debatten sidste år om den daværende regerings planer om